

Aan den hoogedelgestr: heer J: Brouerius v. Nidek : den 1sten september 1851 – J.J. Cremer

Gedicht van J.J. Cremer voor zijn schoonvader. Johannette Louise Brouierus van Nidek was de jongste dochter van Brouerius en de verloofde van Cremer. De jongste zoon van Brouerius, waarnaar verwezen wordt, stierf ruim twee maanden na zijn geboorte in 1828.

Aan den hoogedelgestr: heer J: Brouerius v. Nidek : den 1sten september 1851

Weer een jaar vlood met zijn kringen,

Van u heen naar ver verschiet;

't vloodt met ramp' en zegeningen,

Schoon het heugnis achterliet.

Heugnis ja! Van droevig scheiden,

Van verliezen keer op keer. (*)

Doch ook zelfs in 't leed bereiden,

Is hij goed en groot de heer,

Heugnis ook van heil en zegen,

Die gij van gods vaderhand,

Mild en ruimschoots hebt verkregen,

In den teerste en schoonsten band.

't Huislijk heil ging niet verloren,

Ja uw goede en brave vrouw,

Huwelijksheil heeft z'u beschoren,

Door haar liefde en hechte trouw,

Zaagt g'ook niet uw lieve dochter,

D'oudste van dat schoon geslacht,

U met vuur in d'armen snellen,

Daar ze u schatten medebragt.

Negen spruiten kloek van leden,

Sierden reeds den jongen stam.

Grootpapa wees regt tevreden,

Dat zij zulk een kroost bekwam.

En de tweede uw naamgenoot,
Smaakt zij niet in alles heil,
Met haar echtvriend en haar loten
Is 't niet vreugde zonder peil?
En dan hier die jongste dame
Is dat ook geen dierbaar kind.
Haar bezit maakt uwe vreugde,
Ja! Zij wordt door u bemind.
'k zal u wijzen op uw zonen
Twee toch hebben overvloed;
En schoon zij ook verre wonen,
't welzijn, doet uw harte goed.
En de jongste, schoon zijn lijden
Droevig pijnt uw vaderhart,
God scheidt vaak uit druk, verblijden,
Ligt geneest hij nog die smart.
-
Zijn ook niet uw levenskrachten
Forsch en flink meer als weleer,
't geestlijk heil dat gij blijft wachten
Voedt uw zieleleven meer.
Pluk door 's hoogsten geest gedreven
Dankbaar lang nog 't zoet der aard,
Tot de dood u voert in leven
Waar geen druk, het heil bewaart.
.=.

(*) het overlijden van ZE beide zusters.

Handschrift uit de Koninklijke bibliotheek:

Ran den Hoog Edelgestr. Heer

J. Bronerius van Nidek

den 1sten September 1851.

Keer een jaar vloot met zijn kringen,
Van 't heend naar oer verschiet,
't Vloot met ramp'en zegeningen,
Schoon het heugnis achterliet.
Heugnis ja! van droevig scheiden,
Van verliesen keer op keer, (1)
Doet ook zelfs in 't leed bereiden,
Is 't zij goed en groot de heer,
Heugnis ook van heil en zegen,
Dre gij van Gods Vaderhand,
Sild en ruimschoots hebt verborgen,
In den teerste en schoonsten band.
't Huuslyk heil ging niet verloren!

(1) het overlijden van el. beide zusters.

Ja Uw goede en brave vrouw,
Hunnlyke heil heeft z'u beschoren,
Door haar liefde en hechte trouw,
Laagt g'ook niet Uw lieve dochter,
d'oudste van dat schoon geslacht,
U met ruw in d'armen snellen,
Daar ze U Schatten medebreagt.
Negen spruiten kloek van leden,
Lierden reeds den jongen Stam.
Grootpapa wreef recht tevreden,
Dat zij' zulk een kruost bekroon,
Ende tmeede uw naangenvote,
Smaakt zij niet in alles heil,
Met haar echtviens en haar loten.
Is't niet vreugde zonder peil?
Endan hier die jongste dame,
Is dat ook geen dierbaar kind.

Haar besit maakt uwe vreugde,
Ja! zij wordt door u bemind.
't Zal u wijzen op uw zonen
Dree loch hebben overloed;
En schoon zij ook verre woonen,
't Welzijn, doet uw harte goed.
En de jongste, schoon zijn lieden,
Droevig pijn't uw vaderhart,
God schept vaak uit druk, verblijden,
Ligt geneest. Hij nog die smart.
Zijn ook niet uw levenstrachten,
Forsch en flink meer als welzijn,
't Geestlijk heil dat gij blijf wachten
Vredt uw zieleleven meer.
Pluk door 't Hoogsten geest gedruen
Dankbaar lang nog 't zot der aard,
Tot de dood u voert in 't leven
Waar geen druk, heb heil bevaart.

Laatst bijgewerkt: 23 december 2018

www.jacobcremer.nl